

at der langt fra ikke er den Dybde over Braget, som den søfarende efter Kortene har Ret til at vente, og hvorved der jo kan ske overordentlig store Ulykker. Her imod staar — det indrømmer jeg — Bragisternes Interesser; men jeg vil dog bemærke, at den tilsigtede Foranstaltning ingenlunde vil faa en saa stor Udstrækning, som de Herrer tro, saa at den ikke vil kunne gøre nogen særlig stor Skade for Bragisterne, idet det dog kun er forholdsvis faa af Bragene, som paa denne Maade blive uskadeliggjorte. I Fjor var det vistnok det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (S. Jensen), som bragte denne Sag paa Bane, ganske vist ud fra lignende Bævegrunde som det ærede Medlem, der nu talte, men han erkendte dog fuldt ud, at Hovedsagen i dette Tilfælde var at sikre Skibsfarten, og at der saa ved Siden deraf var denne anden Interesse, der dog, som han selv bemærkede, maa stilles i anden Række, nemlig ikke at komme Bragisternes Interesser for nær. Jeg mener altsaa, at det kun er i ringe Grad, at man herved kommer Bragisternes Interesser for nær. Jeg vilde ønske, at man slet ikke behøvede at skade Bragisterne derved, men jeg indrømmer, at det i enkelte Tilfælde kan skade, og det er naturligvis uheldigt. Jeg kan dog i alt Fald i dette Øjeblik ikke se, hvorledes dette skulde kunne forhindres, med mindre man der vil gaa til Foranstaltninger, der vistnok ville være kostbare for Staten. Hvis et Brag, som det nu er Tilfældet, er blevet uskadeliggjort, og saa nogle give sig til at arbejde paa det, maa dette Arbejde dog i alt Fald kontrolleres, for at der ikke skal ske nogen Ulykke derved; men det er slet ikke saa billigt at have et saadant Materiale til Kontrol, selv om man i øvrigt kunde finde en tilfredsstillende Løsning. Jeg skal ikke kunne sige bestemt, hvorledes denne skulde være; men det vilde dog glæde mig, hvis der gennem Forhandlinger i et eventuelt Udvalg kunde findes en saadan Løsning. Jeg vil saa blot haabe, at dette eventuelle Udvalg vil arbejde — det tør jeg maaſte nok sige — lidt hurtigere end det Udvalg, der behandlede Forslaget i sidste Samling. Det blev nedsat den 3dje Marts, og jeg fik saa blot en Skrivelse, hvorved Udvalget smed Arbejdet over paa Marineministeriet, og da den var bejvaret, hørte jeg ikke mere noget til Udvalget; dog, det kan maaſte gaa bedre i Ar.

S. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg vilde oprindeligt ikke have taget Ordet, da jeg ventede, at dette Forslag atter vilde blive henvist til et Udvalg, og da jeg

i Fjor havde Lejlighed til at udtale mig derom. Men da den højtærede Marineminister syntes tilbøjelig til at ville anvende mine Udtalelser fra i Fjor over det ærede Medlem fra Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) og at hævde, at der er en Væsensforstel mellem det ærede Medlems og mit Standpunkt, finder jeg dog Anledning til at udtale, at en saadan ganske sikkert ikke er til Stede. Jeg føler mig overbevist om, at jeg endnu staar paa det samme Standpunkt, idet jeg mener, at som Forslaget er affattet, tager det udelukkende Hensyn til Skibsfartens Interesse, medens det ganske sikkert ogsaa burde tage Hensyn til, at de Værdirer, som ligger nede paa Hærbunden, kunne drages frem til Fordel for Samsundet og da særlig til Fordel for de Menneſker, som beskæftige sig med dette Bragifæret. Jeg vil dernæst sige til, at jeg tror, at Antallet af de Menneſker, som for en væsentlig Del beskæftige sig med Bragifæret, er langt større, end det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) nævnte. Dette fremgik af de forskellige Henvendelser, som skete til det Udvalg, der var nedsat i sidste Samling. Jeg synes ogsaa, at den ærede Marineministers Betænkninger mod Udvalget for Dagsløbhed vare noget paa urette Plads, idet det jo dog var en ret omfangsrig Sag, for saa vidt som den ikke var knyttet til et bestemt Sted, hvor man kunde gaa ud og se, hvorledes det saa ud, men maatte have Oplysninger fra Folk, som bo langs hele Landets udstrakte Kyst. At Udvalget under disse Omstændigheder ikke naaede at afgive Betænkning inden Samlingens Slutning, synes jeg derfor ikke med Ret kan bebrejdes det. Jeg gaar ud fra, som den højtærede Minister sagde, at der fra hans Side er Tilbøjelighed til at gaa med til et Forslag, som kan sikre dem, som vilde opfiske Brag, Adgang til at gøre dette, naar det kan ske uden Fare for Skibsfarten, og saa haaber jeg, at det vil kunne lykkes Udvalget at finde en saadan Ordning, der haabe tager det fornødne Hensyn til Skibsfartens Sikkerhed og til de Menneſker, som nu ernære sig ved at drage disse Ting frem af Havet. Jeg tror ogsaa, at det kan lade sig gøre. Hvad der frembyder den største Fare for Skibsfarten, er Bragene af de store Dampere; det er jo ogsaa der, at der kunde være noget at fiske efter. Jeg tror dog, at man meget godt kan faa truffet den Ordning, at de, der ønske at opfiske Brag, forinden kunne henvende sig til den paagældende Øvrighed og meddele den deres Forehavende, for at der kan blive truffet Forholdsregler, medens Braget opfiskes, hvilket jo